

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 221.

Tiende Session.

57de Møde.

Tirsdagen den 15de December.

(Fortsat.)

Fischer (fortsat): Det er jo en bekendt Sag, at i de Regnskaber, som ere os overgivne, s. Ex. i det sidste Regnskab for 1856—57, opgjør man Kongerigets Balance saaledes, at man faaer et Deficit ud af 35,799 Rd.; men dette fremkommer, vel at mærke, derved, at man fører Heelstaten til Indtægt, ikke hvad den grundlovmæssig kunde fordrø, nemlig Kongerigets Andeel i den virkelige Underbalance, men man fører Heelstaten til Indtægt den calculerede Underbalance, der er 1,312,679 Rd. større end den virkelige. Deraf følger altsaa, at der i det sidste Regnskabsaar er ført Heelstaten til Indtægt $\frac{3}{5}$ af dette Beløb, medens disse grundlovmæssig maae udgjøre en Bestanddeel af Kongerigets Kassebeholdning. Deraf følger endvidere, at, naar der nu foreslaaes at optage et Laan, mod deraf at svare 8 pCt., saa kan man ikke lade være at overveie, om man vil være tilfreds med den Postering, som er steet i Regnskabet, i Betragtning af, at man kun faaer 3 pCt. af de Penge, som af Kongerigets Midler indstaae hos Fællesfinansministeren. Dette bliver nu et Spørgsmaal, som faaer stor Betydning. Det har tidligere været opkastet her i Salen, og jeg erindrer meget godt, hvorledes det dengang blev afvist, og, dersom jeg ikke tager feil, saa var det den ærede Rigsdagsmand, som idag først havde Ordet (Steen), der angav Maaden, hvorpaa man skulde vise det fra sig. Den ærede Rigsdagsmand yttrede

nemlig, at det var et Regnskabsspørgsmaal, og at man maatte blive med Besvarelsen deraf, indtil Regnskabet forelaa til Behandling. Jeg troer imidlertid, at det viser sig at være mere end et blot Regnskabsspørgsmaal; thi der er nu Spørgsmaal om 5 pCt. af det omhandlede Beløb, hvilket Kongeriget staaer i Begreb med at overtage mere, end det vilde være fornødent, dersom vi vare stete vor Ret efter Grundloven. Jeg finder altsaa al Anledning til at forlange oplyst, hvorledes man for Tiden beregner Kongerigets Kassebeholdning, om kun det regnes for Fælleskassebeholdningen, som grundlovmæssigt er det; thi dette har i nærværende Dieblik en vigtig Betydning.

Der er endnu et andet Spørgsmaal, som jeg troer, at der kunde være Anledning til i nærværende Dieblik at besvare; ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt vi nu have faaet en Finansminister eller ikke, thi det er vistnok fuldkommen rigtigt, hvad der nylig er blevet bemærket af den høitærede Indenrigsminister, at hans Stilling ikke er anderledes nu, end den har været tidligere; det er ganske vist. Den høitærede Indenrigsministers Stilling til den Sag, der foreligger, maa jo være bestemt efter den Lov, der overgiver Heelstatens Finansminister Kassebeholdningen til 3 pCt. af hvad den overstiger mere end 1,200,000 Rd., og det forekommer mig, at skal man slutte Noget af, hvad der netop træder os for Dinene, saa maa det være det, at vi ingen Finansminister have. Finansministeren staaer udenfor os, han gjør Tilbud til os, og der er Spørgsmaal om, hvorvidt vi ville modtage Tilbudet eller ikke (Etscherning: Ja, iglennem vor Finansminister!). Ja, men hvem er da vor Finansminister? (Etscherning: Indenrigsministeren!).